

PRIEKULES BAPTISTU DRAUDZE

Janvāris (106) – 2015

Pateicība Dievam par draudzes Ziemsvētku dievkalpojumu.

Pateicība Dievam par bērnu Ziemsvētku dievkalpojumu. Paldies Dacei par ludziņu, paldies dalībniekiem, paldies palīgiem un dāvanu nesējam.

Pateicība Dievam par pusaudžu meiteņu darbu, apciemojot draudzes vecos ļaudis.

Pateicība Dievam par koncertu kultūras namā.

Bērni mācās no tiem, kas viņiem ir apkārt.

1. Ja bērns bieži tiek kritizēts, viņš mācās nosodīt.
2. Ja bērnu bieži slavē, viņš mācās novērtēt.
3. Ja pret bērnu tiek demonstrēts naidis, viņš mācās kauties un cīnīties.
4. Ja pret bērnu esi godīgs, viņš mācās taisnības sajūtu.
5. Ja bērns bieži tiek izsmiets, viņš paliek kautrīgs.
6. Ja bērns dzīvo ar drošības sajūtu, viņš iemācās ticēt.
7. Ja bērnu bieži kaunina, viņam nepamatoti var veidoties vainas sajūta.
8. Jo pret bērnu biežāk izturēsies labi, jo vairāk viņš iemācīsies sevi mīlēt.
9. Ja pret bērnu biežāk būs iecietīgs, viņš iemācīsies pacietību.
10. Ja bērnu biežāk uzmundrināsi, viņš kļūs pašpārliecinātāks.
11. Ja bērns dzīvo draudzīgā ģimenē un jūt, cik ļoti vecāki viņu mīl, viņš arī dzīvē iemācīsies atrast mīlestību.
12. Nesaki neko sliktu par bērnu – ne viņa klātbūtnē, ne arī tad, kad bērna nav blakus.
13. Koncentrē uzmanību tikai uz labo bērna attīstībā, tad sliktajam vienkārši vairs neatliks vietas.
14. Vienmēr uzklausi un atbildi bērnam, ja viņš pie tevis vēršas.
15. Cieni bērnu, kurš izdarījis kādu kļūdu un varēs to nekavējoties vai kaut kad vēlāk izlabot.
16. Esi gatavs palīdzēt bērnam, kurš atrodas vēl meklējumos un esi nemanāms, ja bērns jau atradis meklēto.
17. Palīdzi bērnam pamanīt iepriekš nepamanītas lietas. Dari to, piepildot apkārtējo pasauli ar savaldību, klusumu un mīlestību.
18. Saskaismē ar bērnu vienmēr ievēro visas labākās manieres – piedāvā viņam visu to labāko, kas mājā tevī pašā.

un būs žēlīgs. Neviena raižu reize, ka kaut kas varētu nepietikt vai nenotikt, nav bijusi raižu vērtā. Dievs ir teicis, ka katrai dienai pietiek savu rūpju, tāpēc par rītdienu zūdieties nevajag. Lai arī reizēm es naktis pavadu domājot, tomēr mana atpūta ir mierpilna, jo zinu, ka mans Debesu Tētis gādā par saviem bērniem bagātīgi.

Es esmu ļoti pateicīga Dievam par savu ģimeni. Par saviem vecākiem, meitu. Dievs joprojām caur manu ģimeni man ļauj būt bērnam - mazam bērnam, kurš var gulēt mammai klēpī un tik bužinātai. Būt bērnam, kurš var nepanest smagumus un nedarīt grūtus darbiņus, bet tos izdara tēvi. Dievs caur manu ģimeni māca man arī būt pieaugušajam, būt mammai un rūpēties par citiem, būt atbildīgai un reizē bezatbildīgai, lai katrā kustībā, katrā notikumā parādītu, cik svarīgi ir uzticēties Viņam visās lietās. Tikai uzticēšanās un pašaušanās uz Dievu veido sirsnīgas un mīlestības pilnas manas attiecības ģimenē.

Es esmu ļoti pateicīga Dievam par izaicinājumiem aizvadītajā gadā, kas bija Adventa koncerta organizēšana un mācību uzsākšana Baltijas Pastorālā institūta Muzikālo vadītāju skolā. Caur piedzīvoto, sākot mācības un veidojot koncertu, es uzzināju ļoti daudz pati par sevi un atklāju daudz īpašību sevī, par kurām, iespējams, nemaz nenojautu. Dievs ir devis man milzīgu pacietības un pazemības dāvanu. Pacietība un pazemība tika veidota apstākļos, kad ļāvu Dievam lauzt savu lepnumu. Paldies Dievam, ka Viņš ir ļāvis būt lepna, būt iedomīgai un ka Viņš to ir varējis lauzt un salauztā lepnuma vietā pildīt sirdi ar mīlestību, pacietību un pazemību.

Mācību laiks, mājas darbu gatavošana, sadarbība ar pasniedzējiem un studiju biedriem nav bijuši viegli procesi, bet mīlestība uz cilvēkiem un pazemība tos brīžus ir padarījušas par ļoti vērtīgiem.

Gatavošanās laiks Adventa koncertam jo īpaši bija pildīts ar pārbaudījumiem, taču šis bija arī laiks, kad iemācījāties redzēt, just, cienīt un iedvesmot, un varbūt arī nedaudz graut savus tuvākos un līdzcilvēkus, bet rezultātā sniegtais koncerts

~~~~~

Turpinot pateicības dievkalpojuma tēmu, arī man ir lietas, par kurām vēlos pateikties. Esmu pateicīga draudzei par to, ka uzticējāties. Par to, ka atbalstījāt un palīdzējāt, kad bija nepieciešams. Zinu, ka bez jums man aizvadītais gads nebūtu bijis tik daudz notikumu, prieka un svētību pilns. Protams, lielākais paldies vienmēr pienāksies mūsu Debesu Tēvam, jo bez Viņa mēs taču ne nieka nespējam. /Marta/

Es Dievam pateicos par katru žēlastības dienu, ko Viņš man dāvā, par veselību un ka varu staigāt, par iespēju mācīties un Dieva vadību gan skolas gaitās, gan ikdienā. /Indra/

Esam pateicīgi Dievam, ka mūsu dzīvē ir piepildījies apsolījums, kas rakstīts *Filipiešiem 4:19 Mans Dievs apmierinās katru jūsu vajadzību pēc Savas godības pilnās bagātības Kristū Jēzū.* /Dzidra un Gunārs/

sabiedrībai un savstarpējās attiecības starp Priekules un Vaiņodes baptistu draudzēm ir veidojušās Dieva godam. Es ticu, ka Debesu Tētis lepojas ar mums.

Es esmu ļoti pateicīga Dievam par pirmā decembra vakarā gūto galvas traumu, kā rezultātā visu gada pēdējo mēnesi esmu pavadījusi guļot un slinkojot. Un, manuprāt, šī ir tā vieta, kur citēšu savu mīļāko rakstu vietu - 23. psalmu: *Tas Kungs ir mans gans, man netrūkst nenieka. Viņš man liek ganīties zāļainās ganībās. Viņš mani vada pie skaidra ūdens. Viņš atspirdzina manu dvēseli un ved mani pa taisnības ceļiem Sava Vārda dēļ. Un ja arī staigāju tumšā ielejā, es ļaunuma nebīstos, jo Tu esi pie manis, Tava gana vēzda un Tavš gana zizlis mani iepriecina. Tu klāj man galdu, maniem ienaidniekiem redzot, Tu svaidi ar eļļu manu galvu, mans kauss ir piepildīts pilns līdz malai. Tiešām, labums un žēlastība mani pavada visu manu mūžu, un es palikšu Tā Kunga namā vienumēr.*

Pavadot laiku gultas režīmā, nekas manā dzīvē neapstājās. Ģimenē par mani rūpējās, darbā darbinieces lieliski tika ar uzticēto galā, sadarbības partneri respektēja, ka man nepieciešams atveseļoties, un arvien retāk traucēja ar telefona zvaniem un savām vajadzībām, bet centās iespēju robežās ar visu tikt galā paši. Un arī Adventa un Ziemassvētku pasākumiem viss, šķiet, kārtojās pats no sevis. Decembrī jo īpaši baudīju kā ir gulēt zāļainās ganības un tikt atspirdzinātai. Es jutu, cik daudz tieku iznesta uz lūgšanām. Un ne vienmēr ir jānotiek kaut kam labam, lai atzītu: "Jā, Dievs par mani rūpējas!". Nē, Dievs arī rūpējas, reizēm piespiežot apstāties.

Katru dienu Dieva žēlastība un mīlestība līst pār mani prātam neaptverami daudz. Debesu Tēta atzinība, piedošana un dāvātā iespēja dzīvot, redzēt, staigāt, mīlēt man dod pārliecību, ka debesis jau ir tepat uz zemes, un tajā pašā laikā arvien vairāk liek ilgoties pēc tām mājām debesīs, kur Jēzus mūs sagaidīs.

Paldies Dievam par mūžīgās dzīvības apsolījumu!
Estella Gulbe

Pāvila vēstules: **centieties saprast, kāds ir jūsu Kunga prāts.**

Kā tu domā, kāds ir Tā Kunga prāts par tavu 2015. gadu? Vai Viņš vēlas, lai tavs prāts ir tik pārpildīts ar rūpēm un raizēm, ka tu nespēj domāt par Tā Kunga lietām? Vai tu domā, ka Dievs vēlas, lai tavs kalendārs ir tik pārpildīts, ka tev neatliek laika patiesi svarīgām lietām? **Kā tu domā, kāds ir Dieva prāts priekš tevis šajā 2015. gadā?**

Es jums ieteiktu saprast, kāds ir tā Kunga prāts, **vispirms, sakārtojot prioritātes.** Kad jūs nosakāt prioritātes, jums ir jāsaprot, kur tajās ir Dievs. Cik Viņš jūsu dzīvē ir svarīgs? Kas jūsu dzīvē ir vissvarīgākais? Ceru, ka jūsu atbilde ir: attiecības ar Dievu caur Jēzu Kristu man ir vissvarīgākais dzīvē. Ja tas tā ir, tā ir jūsu dzīves prioritāte nr.1, tā ietekmēs visus jūsu lēmumus, jūsu grafikus, jūsu attiecības ar citiem, un jūsu skatījumu uz dzīvi. Un kad pienāks svētdiena, ne lietuss, ne karstums, ne aukstums, ne seriāls, ne čempionāts, ne miegs neietekmēs to, kur jūs svētdien atrodaties un ko darāt. Ja Dievs jūsu dzīvē ir nr.1, tad jūs vēlēsities pielūgt Viņu un būt kopā ar brāļiem un māsām šajā pielūgsmē un pateicībā Dievam. Ja Dievs ir prioritāte jūsu dzīvē, jūs vēlēsities pavadīt laiku kopā ar Viņu lūgšanās un lasot Viņa Vārdu – Bībeli.

Arī attiecībām ar laulāto, bērniem un ģimeni būtu jābūt augstā vietā aiz attiecībām ar Dievu. Arī darbs ir diezgan augstu mūsu prioritāšu sarakstā, bet tas nedrīkstētu būt pirms Dieva un ģimenes. (Varbūt jūs slimojat ar darbaholismu, bet tad, visticamāk, jūsu prioritātes nav saskaņā ar Dieva prātu jūsu dzīvei. Par darbu vēl varat lasīt: 2. Tesalonīkiešiem 3:11-12, Efeziešiem 4:28 un daudzviet citur Bībelē).

Iemācieties dzīvot šodienā! Divi lielākie laika ienaidnieki ir nožēla par lietām, ko esam izdarījuši pagātnē, un raizes par to, kas notiks nākotnē. Ļoti daudzi no mums dzīvo vai nu pagātnē vai nākotnē, bet ne šodienā. Patiesībā ļoti daudzi no mums ir iesaistījušies spēlē: kaut būtu jau nedēļas nogale, kaut būtu jau vasara, kaut būtu jau Ziemassvētki utt. Bieži tie ir bērni, kas saka: Kaut šī diena jau būtu beigusies! vai - kaut būtu jau rītdiena. Bet arī pieaugušie tā dara.

Ir kāds stāsts par meiteni, kura mācījās universitātē un nevarēja to ciest. Viņa sev iestāstīja: Vēl tikai daži gadi jāpaciešas, tad es pabeigšu mācības, apprecēšos, man būs bērni, un tad es beidzot varēšu izbaudīt dzīvi. Kad viņa pabeidza mācības, apprecējās, piedzima bērni, viņa saprata, ka bērni – tas ir *baigais* darbs. Un tad viņa sev iestāstīja: Kad bērni izaugs, es beidzot varēšu izbaudīt dzīvi. Bet kad bērni beidza vidusskolu, izrādījās, ka ar vīra algu nepietiek, lai samaksātu par bērnu mācībām augstskolā, tāpēc šai sievietei bija jāiet strādāt. Un tad viņa sev iestāstīja: Mums tikai jāpaciešas,

kamēr bērni izmācīsies augstskolās, mums jāsamaksā visi rēķini, tad es varēšu nestrādāt un beidzot izbaudīt dzīvi. Kad beidzot bērni augstskolas bija pabeiguši, un arī mājas kredīts bija nomaksāts, viņa devās pie sava darba devēja, lai rakstītu atlūgumu. Darba devējs viņai teica: Tev nav izdevīgi tagad iet prom no darba, pastrādā vēl astoņus gadus, tad tev būs labāka pensija. Sieviete saprata, ka nevar noraidīt šo piedāvājumu un palika strādāt. Tā pagāja astoņi gadi, un pienāca viņas pensijas laiks. Arī vīrs aizgāja pensijā. Viņi pārdeva savu māju, nopirka mazāku. Un tad viņi apsēdās uz mājiņas lieveņa, skatījās ģimenes albumus un domāja par skaistajām, aizgājušajām dienām, un sapņoja par to, kas bijis un pagājis.

Kāds ir teicis: **Dzīve – tas ir tas, kas notiek ar mums, kamēr mēs būvējam plānus nākotnei.** Kāds

... ne lietuss, ne karstums, ne aukstums, ne seriāls, ne čempionāts, ne miegs neietekmēs to ...

cits savukārt teicis: **Dzīve - tas ir tas, kas notiek mums apkārt, kamēr mēs skatāmies sava viedtālruņa ekrānā.** Cik patiesi, vai ne?

Cenšoties saprast, kāds ir Tā Kunga prāts, lai atceramies, ka Jēzus ir aicinājis skatīties uz puķēm un putniem gaisā: Mateja evaņģēlijs 6:26-34. No šī salīdzinājuma un aicinājuma, mēs varam saprast, ka Dievs mūs aicina būt brīviem no rūpēm. Bet vai Viņš mūs aicina uz bezdarbību? Noteikti nē! Jo arī putni nenogurstoši strādā un darbojas, katrs putns rūpīgi vij savu ligzdu, meklē barību, lai varētu savus mazuļus pabarot. Putni ir ļoti uzticīgi savos pienākumos. Bet ko putns nedara? Putns nemokās ar šaubām – vai man izdosies vai neizdosies. Tādu rūpju putnam nav. Mēs kā cilvēki nevaram pilnībā līdzināties putniem. Mums ir jādomā par rītdienu, mums ir arī jāplāno. Bet plānojot mēs tomēr varam atbrīvoties no raizēm un rūpēm, ja ar lielu cerību un ar drošu pārliecību raudzīsimies nākotnē, zinot, ka Dievs būs ar mums. Laicīgās rūpes varam atstāt Dievam, jo Viņš par mums rūpējas. Dievs mums spēj palīdzēt arī bada laikā, arī izmisuma laikā. Bet ko Viņš no mums sagaida? **Meklē Dieva valstību un Viņa taisnību un atstāj savas rūpes mierīgi savam Dievam!** (33., 34. pants). Ko tas nozīmē – meklēt Dieva valstību? Tas nozīmē – būt Dievam uzticīgam visās lietās, pildot Viņa pavēles. Tas nozīmē staigāt šauru ceļu, tas nozīmē pasaulē peldēt pret straumi. Tas nozīmē varbūt daudz ko zaudēt uzticības dēļ. Tas nozīmē cīnīties par šķīstu, Jēzum līdzīgu raksturu. Tas nozīmē uzpurēties citu labā. Lai saprastu, vai mēs dzenamies pēc Dieva Valstības, mēs varam sev uzdot jautājumus: **Kur es pirmām kārtām ieguldu savu enerģiju? Vai mana**

Kāds būs tavs jaunais gads?

Kā Tev liekas, kāds būs nākamais gads? Jautājot citā veidā, kādu tu to vēlies redzēt?

Pirmais jautājums ir grūts, pat tāds, uz kuru nav iespējams rast atbildi, jo tas ietver sevī tik daudz mainīgos: pasaules un lokālo ekonomiku, izmaiņas nozarē, kurā darbojies, lēmumu pieņemšanu vai nepieņemšanu un to attiecīgajām sekām. Personiskā līmenī tas ir līdzīgi: negaidīti notikumi un ietekmes, nekontrolējami apstākļi, nepiepildītas cerības.

Tomēr uz otro jautājumu atbildēt ir daudz vieglāk. Mēs varam noteikt plānus, cerības un sapņus nākamajam gadam - citus, balstītus uz to, kas notika iepriekšējā gadā, citus - uz to, ko vēlamies sasniegt. Bet patiesība ir tā, ka svarīgas lietas nenotiek pašas no sevis. Mums ir jāparāda iniciatīva, lai tās taptu. Viens no labākajiem veidiem, kā to darīt, ir uzstādīt mērķus.

Mans draugs, Garijs Haifīlds, savā grāmatā "Kad "Vēlos" kļūst par "Vajag!", stāsta savu stāstu par grūtību pārvarēšanu, veidojot veiksmīgu karjeru kā biznesmenim un uzņēmējam. Viens no viņa veiksmes stūrakmeņiem, pēc Garija domām, bija mērķu uzstādīšana un pastāvīga atgādināšana sev par tiem. Viņš piedāvā dažus vērtīgus ieteikumus:

- Koncentrējies uz to, kur tu vēlies būt, nevis to, kur atrodies šobrīd.
- Negaidi, kad lietas izmainīsies. Esi pārmaiņu iniciators.
- Mērķiem nav svarīgi, kurš tos uzstādījis. Mērķiem patīk visi – arī tu.
- Nepietiek, ja par mērķiem tikai domā. Uzraksti tos. Tad ņem tos līdzī, lai kur arī dotos.

- Nav svarīgi, cik ilgs laiks nepieciešams, lai nokļūtu tur, kur vēlies būt. Bet, jo agrāk sāksi ceļu, jo ātrāk nonāksi galā.
- Sagatavojies un esi gatavs. Tad tev nebūs jāsāk gatavoties brīdī, kad garām ies dzīves lielākā iespēja.

Bībelē Salamana Pamācībās mēs arī varam lasīt par gudrību plānot un uzstādīt mērķus:

Kāds ir tavs maksimālais mērķis? Vairums mērķu attiecas uz sevi pašu, tuviniekiem vai savu biznesu. Bībele saka, ka pat, ja tas ir labi, mums ir jāuzstāda augstāki mērķi – patikt un kalpot Dievam. "*Uztici Tam Kungam savus darbus, tad tavi nodomi sekmēsies.*" (Salamana Pamācības 16:3)

Esi elastīgs, gatavs mainīt kursu, ja nepieciešams. Viena no labākajām lietām attiecībā uz mērķiem ir tas, ka, sekojot tiem, mēs atrodamies kustībā. Bet mums jābūt gatavībā mainīt plānus un virzienu, ja apstākļi to prasa. "*Cilvēka sirds izdomā sev savu ceļu, bet vienīgi Tas Kungs pašķir viņa gājumu.*" (Salamana Pamācības 16:9)

Tas ir lieliski - saprast, ka mēs varam būt Dieva instrumenti Viņa darba veikšanai. Mēs varam godīgi formulēt savus mērķus, bet vai tu esi kādreiz iedomājies, ka Dievam ir īpašs nolūks, aicinot Savus ļaudis darīt darbus – pat tā saucamajā "laicīgajā" darba vietā? "*Daudz nodomu ir vīra sirdī, bet pāri visam stāv un paliek Tā Kunga padoms.*" (Salamana Pamācības 19:21) "*No Tā Kunga ir atkarīgi ikviena cilvēka soļi, bet kurš cilvēks gan zina un izprot savu ceļu?*" (Salamana Pamācības 20:24)

Autors: Roberts Dž. Tamasi

Sveicam jubilārus!

6.01. – Rita Ķere – 55 gadu jubileja
6.01. – Inga Vadone
8.01. – Inga Sisene
9.01. – Rosvita Blūma
12.01. – Silvija Meniķe
13.01. – Gunta Judkauskā – 60 gadu jubileja

Bez ticības nekas nav iespējams. Ar ticību nekas nav neiespējams.
/M.McLeod/

15.01. – Modris Baumanis
15.01. – Inese Spēka
16.01. – Iveta Dirnēna
20.01. – Ilma Mūrniece
22.01. – Tālvāldis Ķeris

Draudzes rekvizīti: Priekules baptistu draudze, Zāļu iela 12, Priekule, LV-3434

Reģ.nr. 90000159161

SWEDBANKA

Konts LV61HABA0551032019880

BIC kods HABALV 22

Pateicība Dievam un šīs avīzītes tapšanas palīgiem.
zentasvara50@inbox.lv mob.t.26801575